№ 64.

# KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 9. SIERPNIA 1802. ROKU W SOBOTĘ

*z Petersburga V. S. 29. Lipca.*

Włodzimirskiego półku dragonii Półkownik Rudniew dla choroby w inwalidach umieſzczony z mundurem. Od armii Generał Major Graf de Lambert został kommendantem półku huzarów Elizabetgradzkiego.

Za Naywyższym rozkazem Aktualny Kammerher Nowosilcow donosi: Łowniańskiemu proſzącemu, aby z maiątku X. Sanguſzkow dano jemu chłopa na mieysce zastrzelonego; i o nadgrodę ſzkody poniesioney za przedłużoną sprawą z Kons: Wołczkiém w Sieńnieńskich sądach: na pierwſze niema zezwolenia; na sądy skargę niech zaniesie gdzie prawo każe.

Nadw: Kons: Poczt: Mińsk: Szeybie proſzącemu za długą służbę nagrody; prosba odesłana do Akt: Tayn: Kons: Troſzczyńskiego.

Swiętorzeckiemu proſzącemu o zapłacenie z Mińskiey izby skarbowey długu jemu należącego od Osińskich; niech o to prosi gdzie prawo każe.

Prosba 9 małoletnich sierot pozostałych po zmarłym Gen: Lieut Zoryczu odesłana do Akt: Tayn: Kons: Dierżawina, ażeby znalazł środek do przyzwoitego im opatrzenia.

Poddanemu Szkłowskiemu Józ: Andreiewu skarżącemu się imieniem 9. wsi zaiętych na bank za długi Gen. Zorycza, na Porucz: Gordenina o ucisk; prosba dla ochrony od ucisku odesłana do Akt Tayn: Kons: Dierżawina.

Janowi i Katarzynie Matuſzom chowaiącym niektóre sieroty pozostałe po Gen Zoryczu, którzy proſzą o wzgląd Monarſzy dla nich prosba oddana Akt: T K. Dierżawinowi.

Kaz: Truskowskiemu proſzącemu o zwrócenie Star: Rumſzysk: którém rządzi nieprawnie Zyniew; niech idzie porządkiem sądowym.

Wiktor: Olſzewskiey skarżącey się na Rzym: Coll: Duchowne, iż nie odsyła jey sprawy o rozwód z mężem na roztrząsnienie w Konsyst: Mińskim.

Tad: Tomaſzewskiemu proſzącemu o rychły koniec sprawy w Senacie z Star: Brzostowskiemi.

Tołkaczowi proſzącemu o wyięcie z mieſzczaństwa Mohilewskiego, i o służbę cywilną.

Gen: Maj: Zawiſzy proſzącemu o wolność zabezpieczenia summowney pretensyi Łęskiego, i ukończenie sprawy bez kolei.

Tych osob prożby odesłane do Gen: Prokurora. —

Dombrowskiemu proſzącemu o umieſzczenie brata w korpusie kadetów Grodz. —

Jaworowskiemu proſzącemu o nadgrodę w ziemi lub pensyi za synowskie zasługi, z których 2. polegli na woynie Francuzkiey. —

Profeſsorowi Mińskiemu Zacharzewskiemu proſzącemu o nadgrodę za 5. letnią służbę w randze Officyerskiey. —

Służącym w półku Tatarskim Litt: Ant: Steńkiewiczowi, Mustafie Golzońskiemu skarżącym się na byw: Szefem Głowińskiego o rożne krzywdy. —

Rotmistrzowi Sulewiczowi proſzącemu o pensyą. —

Te prożby odesłane do Gen: Adj: Graff: Liewen. —

Józ: Krzeczetowskiemu skarżącemu się na wyrok nieprawy Sądu powiat: Słuck: który go oddalił od maiątku zpadłego przez sukceſsyą. —

Piotrowiczowi skarżącemu się iż nie odbiera satysfakcyi za pretensyą Oyca swoiego do X. Radziwiłła. —

Te prożby odesłane do Mińsk: Woi: Gubern: Fenſza. —

Buczyńskiey skarżącey się na Mohilew: sąd Ziem: Pow: o gwałtowny u niey zabor maiątku. —

Chrołowiczowi skarżącemu się imieniem Mścisławskich mieſzczan na Karpiłowicza o ucisk. —

Krzyżewiczowey skarżącey się na Mścisławskich Jezuitów, że jey nie pozwalaią zaslubić Kostrzycę. —

Te prosby odesłane do Białor: Woi: Gubern: Korsakowa. —

Cudzoziemcom osiadłym w Mińsku proſzącym o wyięcie z rewizyi. —

Zydówce Basi Dawidowiczowey skarżącey się na Białozora o krzywdy czynione mężowi. —

Byw: Sierżantem Jaroſzczyńskiemu proſzącemu o służbę. —

Zydówce z Smolewicz Leybowiczowey skarżącey się na Regent: Zawiſzę o niewypłacenie pieniędzy za wzięte towary. —

Komorn: Pawł: Wysockiemu proſzącemu o zwrócenie w dożywotnią dzierżawę folwarku Palenkowczyzny, i znaglenie Mielnickiego do zapłacenia długu. —

Franc: Mikulskiemu proſzącemu, aby sprawa jego o maiątek z PP. Benedyktynkami kończyła się według praw Polskich. —

Ambroż: Gilewskiemu skarżącemu się na nieprawne odeyście w Borysow: Sądzie Niż: Ziem: sprawy jego z Stabrowską. —

Hrynkiewiczowi proſzącemu o dożywocie Starostwa Migowskiego. —

Bobruysk: obyw: Chławnowiczowi proſzącemu o znaglenie Zabełowey do rozsądzenia się o pretensyą w Bobruysk. Sądzie Powiat. —

Kosikowskiemu proſzącemu o postąpienie według praw z Lichodzieiewskim za odzew przeciw Sądowi w sprawie rozpoczętey. —

Mich: Mackiewiczowi proſzącemu o znaglenie Zienkowiczą do zapłaty długu. —

Leyzarowi Jankielewiczowi skarżącemu się na Aranczewskę o zabranie jemu rzeczy. —

Te prożby odesłane do Mińsk: Cyw: Gubern: Karnieiewa. —

Kryst: Ciechanowskiey proſzącey o uwolnienie syna nieprawnie wziętego do woyska przez Mścisł: Sąd Pow. —

Bohdanowiczowi z Rohaczewa proſzącemu o przyięcie do służby cywilney. —

Plenipotentom Szlachty Mohilewskiey, Gałkowskiemu, Szyſzkowi, skarżącym się na Komiſsyą wyznaczoną dla dóyścia krzywd im uczynionych przez Nadw: Kons: Janſzyna. —

Te prożby odesłane do Mohil: Cyw: Guberr. —

Izab: Grodzkiey skarżącey się o wzięte u

niey pieniądze, gdy syna dawała do kadetów Grodzień —

Skinderowi z żoną Konstancyą proszącym o wzgląd Monarszy na ich niedostatek z przyczyny szkod poniesionych podczas woyny. —

Komornikowi Kołbowi proszącemu o nagrodzenie szkod poniesionych podczas woyny w Polszcze. —

Mitarnawskiemu proszącemu o zwrócenie szkod poniesionych w sprawie z Marcinkiewiczami i Obuchowiczową. —

Augustowskiey skarżącey się na Grod Wileńs: o nieprawne sądzenie sprawy jey z Sławińskim. —

Ewie Wirzmkowskiey proszącey o wzięcie w opiekę całego iey domu przez wzgląd na stan upadły. —

Darowskiemu opiekunowi mało-letnich Osmanów skarżącemu się na Wileński Magistrat o gwałtowne zajęcie domu ich. —

Umocowanemu od byłych członków Magistratu Wileńs: Minkiewiczowi proszącemu o przypuszczenie ich po dawnemu do sprawowania urzędu, od którego niby przeciw prawom oddalonemi zostali. —

Te prozby odesłane do Litt: W. G. Beningsona. —

*Reszta pozniey.*

*z Wiednia 4. Sierpnia.*

Dziś jadący do S. Petersburga Poseł S. Stolicy Arcy Biskup Arezzo miał audyencyą u Cesarza Jmci. U dworu naszego od RPtey Włoskiey posłować będzie nowy Arcy Biskup Codronchi. — Stany Seymuiące w Presburga odprawuią teraz posiedzenia powiatowe. — Tusun Aga zebrawszy 1700. ludu zbliża się do Belgradu od Iagodyna. Nie może się spodziewać zwycięztwa przy tak słabey sile, jedyna nadzieia w niezgodzie domowey między Janczarami; niedawno w ... ludzi zamordowali. Z Sabacz do pomienionego miasta przybył Turczyn znakomity, jak słychać, urząd Baszowski sprawować maiąc, jeśli załoga pozwoli; tym czasem zachowuie się spokoynie. — Niedawno wyznaczony przez Portę nowy Hospodar Wołoski, przyiął dostoieństwo na pozor z radością; nawet z Jass ruszył do Bukarestu; lecz odmieniwszy drogę niespodzianie uszedł z skarbami za granicę. Poprzednik jego Suzzo miał unieść do Transylwanii 25 millionów. Przydaią niektórzy, że sam namówił Paswana Oglou do zajęcia kraiu, wiedząc iż z Constantinopola jedzie urzędnik dla odebrania urzędu lub życia Hospodarowi. — Arcy Xiąże Karol zawsze jest słaby; jeden z sławnieyszych lekarzy Francuzkich obiecuie go uleczyć zupełnie z tey niemocy; nie wiadomo czy Wiedeńscy ofiarę cudzoziemca przyiąć zechcą. — Zamieszania w Dalmacyi Weneckiey nie ustały; prócz niedostatku pieniędzy, podobno inne były przyczyny rozruchu. Margrabia Ghislieri ma bydź posłany dla przywrócenia spokoyności. — Bywszy Poseł Turecki z Paryża tu przybył, jedzie do Constantinopola.

*z Londynu 27. Lipca.*

W Indyi wschodniey okropny przypadek. Kompania, jak teraz poznaiemy, bez przyczyny woynę podniosła na Polygarów, zwyciężyła słabszych; lud pospolity wytępiono; naczelników odesłać kazano na wygnanie dalekie do wyspy Prince of Wales. Już siedzieli w okowach na statkach w porcie Toutacorm czekaiąc wiatru pomyślnego. Tym czasem przychodzą tłumem żony, mędorosłe dzieci; krzyk żałosny powietrze napełnia. Próżne jęczenia i modły; rząd Angielski był nie ubłaganym; tak czynić kazała chęć pozbycia się nieprzyiacioł, ktorzy nową woynę podnieść mogli. Straciwszy nadzieię Polygarowie, przenieśli śmierć prędką w Oyczyźnie, nad wieczną niewolę, męki, i wygnanie; wszyscy z okrętów skaczą w morze i toną.

Zakończyły się w całym kraiu elekcye, nie mamy dokładnego wszystkich opisania; wiemy jednak, że wiele ludzi w tłumie zabito, więcey ranionych, okradzionych liczba nie zliczona, szczęśliwi i odrzuceni kandydaci maiątek stracili; trunków nie stało. Ubolewaią rozsądnieysi z obywatelów naszych, czytaiąc jak w Paryżu Francuzi szydzą z Angielskich elekcyi. ,, Podobne, mówiąc, do Rzymskich Saturnaliów; jedna tylko różnica, że w Anglii krew się leie na seymikach. Co tego za przyczyna? miłość Oyczyzny zapala umysły? miłość wolności i równości? Bynaymniey. Oto dwóch kandydatów, zazwyczay wyższego stanu, przybywa, i traci maiątek na uczęstowanie prostego gminu, którym obydwa gardzą. Kto da więcey pieniędzy, zbierze głosów więcey. Nawet Windham z kilku miest odepchnięty, obranym został. Posrod nayszroższych rewolucyi gmin Francuzki nie pokazał się na elekcyach tak nikczemnym. ,,

O teraznieyszym stanie Państwa Tureckiego godną uwagi wiadomość kładniemy. Nad mniemanie prędzey leci do upadku. Sułtan bezpotomny; zamknięty w Seraiu, w Piątek tylko wyieżdża do meczetu. Nadzieie w młodości powzięte miał bydź mężem rycerskim, zawiodł w dorzałym wieku; wstydzą się dziś Janczarowie, że się cieszyli z wyniesienia Selima, Konsyliarze iego niedoskonali. Matka długo rządziła. Gdy armia do Egiptu ruszała, nie wyszedł Sułtan z pałacu; nikt nie miał ochoty do woyny. Narzekał lud cały; Selim zniewieściały wpadł w pogardę. Od lat 10. Passwan Oglou zapala woynę domową, od postronnych namowiony; gdyby Sułtan przynaymniey ruszył do Adrianopola, upadłby zapewne buntownik. Basza Jerozolimski przez mieszkańców wygnany, uciekł do Jaffy. Persowie kłócą się z samsiadami. Ibrahim, Osman, Tamburghi zaymuią z Mammelukami Egipt wyższy, po zwycięztwie odniesionem nad Baszą Cairu. Wali się zewsząd razem potęga Ottomanów; dla czegoż bo lud zniechęcony. A iednak łatwo byłoby Sułtanowi zjednać powszechną miłość, ponieważ dziś Baszowie są niż przedtém okrutnieysi i łakomi. Skarbami seray napełniony; żołnierza iest nad potrzebę: niema w narodzie człowieka Gdyby tylko zawoy Selima 1. lub Solimana W pokazał się Turkom, odmieniłaby się rzeczy postać

Kompania wschodnia przed zakończeniem woyny straciła okręt bogato ładowny, Prince, chociaż pod zasłoną woiennego płynął. Wysłany z Madras niosł do przygórku dobrey nadziei 500. Francuzkich ieńców, zbuntowali się w drodze, Anglików powiązali, księgę znaków wzieli, i tak doskonale komendantowi okrętu Suffolk od 74 armat odpowiadać umieli że ten o przypadku wiedzieć nie mógł. Naostatek z ciemności nocney korzystaiąc zawineli do wyspy Francuzkiey.—Garnerin Fizyk wypuścił na powietrze ogromny balon ogniami sztucznemi napełniony; które gdy się zapaliły, oświeciło się powietrze na 10 mil Ang: do koła; tłum ciekawego ludu był niesłychany.—Uważaliśmy dobrze, iż na elekcyach teraznieyszych Szlachta wieyska po większey części znaydować się nie chciała.

*z Paryża 31. Lipca.*

Sławny dowodzca Vendeyczyków i Szuanów Bernier, który przez lat wiele domowey woyny podpalacz, w nadgrodę pracy po diętey do uspokoienia zachodnich Departamentów, od Konsula iest wyniesiony na Biskupstwo w Orleans; odwiedził niedawno swoie w Angers Probostwo, przyięty z weselem; gdy powracał, ludzie nieznaiomi poiazd na mieyscu od mieszkania odległem zatrzymali; musiał wysiąść, i surowey słuchać nauki..,, pobudzałeś do buntu, rzekli, krzyż w ręku trzymaiąc; zciągnołeś na kray cały klęskę nayokropnieysza; zachęcałeś, abyśmy raczey ponosili śmierć niż odstąpili przyiętego od ciebie sposobu myślenia; sam przechodzisz na przeciwną stronę, Biskupstwo dano

ci w nadgrodę; podłość kary godna przykładney.,, Jakoż w krótce nastąpiło osobiste zkrzywdzenie Biskupa; naostatek szyderskim sposobem pożegnali go zbóyce; niewiadomo kto był sprawcą zbrodni. Ten Bernier przez Kardynała Caprara użytym był do rozgrzeszenia konstytucyinych Biskupow.

Odebraliśmy wielorakie urządzenia przez Generała Leclerc uczynione w S. Domingo. Kazał drukować gazetę dla osady tey, która bezpłatnie rozsyłana będzie po Departamentach, z gwardyi pieszey G. Tousaint uformował kompanią 300. przewodników; 12 półbrygad iego przyłączył do armii Francuzkiey, zachowuiąc w służbie lud naypięknieyszy mężny wierny. Officyerom patentowanym od Wodza swoiego, póki Leclerc nie wyląd wał, rangi zachowane; tym którży będą oddaleni, dano gratyfikacye. Naostatek wydał odezwę do mieszkańców całey wyspy. Toussaint powiada. robił spisek; poznacie to z listów iego, nie chciałem spokoyności przywróconey osadom narażać na niebezpieczeństwo; aresztowanego posyłam do Francyi; niech zda sprawę rządowi z postępkow nieprawych W drugim liście narzeka na Generałów Christophe i Dessalines, od których został opuszczonym; zakazał Murzynom niektórym broń składać, rolnikom nic oprócz samey żywności nie uprawiać posyłał do G Dessalines z prozbą; aby się nie poddawał rzetelnie; sam to Dessalines wyznał przedemną. Czekał wielkiey pomocy od Manisseta; ten aresztowany. Musiałem postąpić surowie z winowaycą wielkim. Generałom rozkazuię mocy użyć aby lud w górach dotąd ukryty zbroyno, powracał do roli. Nie winni iednak rolnicy; zgrzeszyli zwodziciele. Ktokolwiek z Officyerów, właścicielów, Agentów znaydzie się między zbroynym gminem, wnet rozstrzelany będzie. Osada Ennery broń wszelką natychmiast wyda; opóźniła się z oświadczeniem posłuszeństwa RPtey.

Przyłączone listy Generała Toussaint pokazuią, ze zamyślał podobno o nowych rozruchach ,, Staray się mówi w iednym, iak naydłużey w Cap mieszkać. Słyszę iż Leclerc w Tortue choruie; donieś o tém naypilniey. Trzeba pomyślić o zprowadzeniu mąki, tylko taiemnie dla bezpieczeństwa Gdy się obaczysz z Generałem en chef powiedź że iuż Murzyni mnie słuchać nie chcą Gdyby można iakim sposobem uwolnić z pod straży niektórych Officyerów; bardzo mi będą potrzebni. Rolników ostrzeźcie, aby nie pracowali.

Według nowych układów przez Konsula przyiętych, Xiąże Meklemburg Schwerin ma zostać Elektorem, Dom Holstein Oldenburg otrzyma dziedzictwo Biskupstwa Lubeckiego, Król Jmć Sardyński nagrodę przyżwoitą; wierzyć iednak trudno, aby Król Etrusków ustępuiąc Państwo nowe nabyte, w zamianę na pensyi chciał przestać. — Do 15 teatrów któreśmy dotąd mieli w stolicy, dwa nowe przybyły. Z Wędrowników ieden opisał wiernie teatra Hiszpańskie. W naywiększym są nieporządku podziś dzień. Sale zazwyczay żółtym i błękitnym kolorem bez ozdob malowane. Na parterze dla męszczyzn siedzenie nie wygodne; za Panami pospolicie stoią służący; na galeryach same damy; niedawno degradowany Officyer, że śmiał wniść do ich przybytku. Milczenie przykładne. Sztuki graią obrażaiące zarówno skromność, gust dobry, i rozum. Aktorowie co do talentów i figury źle dobrani; ubior ich Arlekiński; diabli i tym podobne osoby często na scenie; świątość z nieuczciwością zmieszana; Suffierowie głośniey mówią od Aktorów, rzuceniem książki karząc nie słuchaiących: co dziwnie bawi Hiszpanów między Aktami zamiast muzyki reprezentacye gór Olimpu, Parnassu, Helikokskiey; na tych ukazuie się skrzydlasty Pegaz od gór większy; czasem dzieci tylko faianiem się, bawic zwykły Spektatora. Machin żadnych niema; proste i grube powrozy podnoszą zasłonę; usuwanie kuliss opieszałe i nie równe; na powrozach zpuszczaią się z powietrza Gieniusze, Bogi, słowem widowisko nieznośne; lecz o guście dysputować trudno; Hiszpanom tak się podoba; kolektorowie zbieraią zapłatę od Spektatorów między Aktami.

Wiemy z rachunków skarbowych, że r. 1788 z osad naszych w Indyi zachodniey wyprowadzono cukru, kawy, bawełny, etc za 220 mill: liwr: na co potrzebowaliśmy 667 okrętów 190 bys beczek ładunku. Odprzedało się cudzoziemcom towarów za 157 mill; iest nadzieia że w długim pokoiu ten handel trzykroć będzie zyskownieyszy. Wyszło u nas pismo krótkie uwagi nad interasami kościelnemi.,, Ze wszystkich czynności, są słowa onego, pożytecznych kraiowi, niema chwalebnieyszey dla Konsula, nad ziednoczenie Chrześcian rozróżnionych, i podniesienie ołtarza przez barbarzyńcow rewolucyinych zwalonego. Moralności odwieczna przecie znalazła ulubione siedlisko; powraca iak matka po długiém oddaleniu na łono dziatek ulubionych. Chrześcianie Rzymskiego, Auszpurskiego, Genewskiego wyznania na głos Konsulowski przypomnieli że są bracia i Francuzi; pod hasłem patryotyzmu wszyscy sobie podaią rękę na znak przyiaźni i zgody. Fanatycy w rzeczach duchownych fanatycy polityczni, co na przemianę byli iedni dla drugich Katami lub ofiarą, przepadli na zawsze; niknią w narodzie spiski i rewolucyine świętokradztwa Prawo pod którego zasłoną żyiemy, Ewangelia co strapionych cieszy, wiekuistém złączyły się przymierzem na uszczęśliwienie Francuzów.—Pokoy zamykaią y woynę krwawą; wolność summnienia umarzaiąca nienawisc, dziełem są iednego człowieka. Zgasi religią smutną pamięć przypadków nayboleśnieyszych, iak brudne wody giną wpadaiąc do czystey rzeki. Filozofia prawdziwa znayduie podporę; Ateusz z kościoła wygnany ma ieszcze wrota otwarte do żalu i poprawy Upadło panowanie fałszywey filozofii; Systema na imainacyi zbudowane pra wdzie ustąpiło Gdybym którą z prowincyi moich ukarać myślił, powiadał Fryderyk W. Oddałbym rząd oney Filozofom. Filozofowie o których mówi Fryderyk wielki między królmi, nieśmiertelny między ludzmi, nie będą iuż karać Francuzów; ma Oyczyzna wielkiego męża, który iey losy piastuie.

*Od granic Włoskich 20. Lipca.*

Poseł Neapolitański d. 6. miał prosić w Madrycie o Infantkę dla Następcy Tronu Dwóch Sycylii. Król Jmć Katolicki wcześnie rozkazał przygotowania czynić do tey uroczystości. Między innemi w Barcellonie spodziewany Król Etrusków z małżonką Eskadra Francuzka z Liworny do S. Domingo posłana z woyskiem, zawinela do Cadix; Admirał de Winter do Malagi przybył. — Posłowi Francuzkiemu Lasnes w Lisbonie syn się narodził; Regent Xiąże Brezylii obdarzył Oyca tabakierą 40 tyś: kruzadów szacowną, i kosztowną bronią. — Generał Ihergaray został Wice Królem nowey Hiszpanii; Don Amar w Rio la Plata. — Beuewent i Ponte Corvo od woysk Neapolitańskich oswobodzone powróciły do rządu Papiezkiego. Ociec S. w wigilią S. Piotra zaniesć kazał oświadczenie przeciw Dworowi Neapolitańskiemu, który tego roku, i przez wiele dawnieyszych nie oddawał zwykley daniny konia białego. — Kłótnia Hiszpanów z Algerczykami umorzoną została przez ugodę d. 19. Czerwca podpisaną; podobna wkrotce nastąpi z Tunetem. Regimenta Francuzkich Emigrantów na żołdzie Angielskim z Lisbony do Anglii powracaią. — Ferdynand 4. opuszczaiąc Sycylią wielkorządy oddał Arcy Biskupowi Palermu, Pignatelli; co trwać ma póki rząd trwały nie będzie postanowiony; do niego należą Departamenta; morski i woienny. Zurlo został Sekretarzem Stanu. Nie wiadomo kiedy Monarcha wyiedzie do Barcellony.

*Od granic Szwaycarskich 23. Lipca.*

Duchowieństwo Francuzkie do sprawowania obowiązków swoich powracaiąc, gdy znalazło wiele odmian i nowości przez rewolucyą wprowadzonych, przełożyło wątpliwość wyższym Pasterzom. Biskup Nancy następuiącą dał odpowiedź. 1. Kościoł ten jedynie święcić trzeba, który był obrócony do użytków nieprzyzwoitych; toż samo rozumieć o naczyniach, ubiorach Kapłańskich. 2 Chociaż dziecie było ochrzczone z wody, namawiać trzeba rodziców, ażeby obrządek dopełnić kazali, ostrzegaiąc że tu nic niema prócz modlitw od Kościoła przepisanych. 3. O małżeństwach niewątpliwa jest nauka, że zawarte według przepisów cywilnych są ważne; więc o to nikt kłóconym bydź nie może; ale nie każdy związek ważny i prawy jest Katolickim; Kościoł przypisał warunki podnoszące kontrakt cywilny do Sakramentu; pospolicie to czynią Plebani; jakoż odtąd dawny zwyczay do kraiu ma powrócić. W czasach zamieszanych nie znał lud pasterzów prawych; używał jakiego mógł Kapłana; nie trzeba trwożyć teraz nikogo, i mieszać familii spokoynych. Względem małżeństw cywilnie tylko zawartych, trzeba łagodnie namawiać, ażeby w Kościołach poświęcone były. 4. Rozwod jest wyrok Sądowy; małżeństwo zrywa; przypadki bardzo rzadkie, zawikłane; sam sądzić będę kiedy i komu mam pozwolić nowego związku dla tych którzy się w rewolucyach rozwiedli. 5. Zachodzi pytanie od nabywców dóbr narodowych, niech ustąpią skrupuły; konkordat rozwiązał trudność; nikt nie może zprzeciwiać się wyraźnemu prawu, chyba zechce mieszać pokoy i porządek towarzyski. Nad tém zaś naywięcey pracować maią duchowni, ażeby utrzymali jedność i zgodę między familiami; daiąc z siebie przykład uległości prawom kraiowym, niech zapomną klęsk przeszłych.

---

Człek nazwiskiem Ignacy Sielidzki rok maiący 21, urody mierney, twarzy okrągławey ospowaty, na twarzy z prawey strony maiący znak duży od wrzoda, oczu błękitnych, nos szeroki włos na przedzie głowy wystrzyżony; w Liberyi nowey, surdut granatowy z pąsowemi wyłogami damasem pąsowym podszyty guziki białe, spodnie granatowe, czapka granatowa z siwym baranem, na szyi chustka jedwabna pąsowa; płaszcz granatowy z wypustką pąsową w usługach kucharskich będący, od dziedzicznego swoiego Pana zbiegł z Wilna ze d. 5. na 6. t m. Augusta, wiele przez kradzież poczyniwszy szkody — Ostrzega się Publiczność, że ktoby o nim wiedział, lub poścignął, ma się zgłosić do Kamienicy Kapitulney pod Nrem 141. za bramą Zamkową będącey, a odbierze tam zupełną nadgrodę.

W mieście Wilnie za Rudnicką Bramą na Ulicy S. Stefańskiey znayduie się plac obszerny z sklepami, i fundamentami muru, oraz Kominem iednym i studnią do sprzedania. Który iesliby kto nabyć życzył ma się udać do Kamienicy JXX. Piarów Wileńskich na Ulicy Niemieckiey pod N. 376 położoney; kędy odbierze wiadomość ceny takowego placu, i znaydzie umocowanego do zawarcia ostateczney umowy.

Litewsko-Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby kto chce dostawić dla półków rzeczy następuiące: Kapelusze konne i piechotne, płótna na pantalony, koszule, podszewkę, surowego i białego, bóty dla iazdy i piechoty, przodki do nich iuchtowe z jałowiczey skóry, rzemienia rozmaitego do karabinów, muszkietów, karabinków, i wszelkiey broni, na flintpasy, nakrywki; także rzemień potrzebny do ubioru huzarskiego, kirassyerskiego, na sumki, patrontasze; flasze do wody blaszane, tak na rok 1803, iako na dwa lub trzy lata następuiące, albo na raz ieden tylko w pewney liczbie ile kto może; stawili się dla targu i umowy z prawnemi zaświadczeniami sami albo przez umocowanych do Wilenskiego Komissoryatskiego Komissionera. D. 18. Lipca 1802.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszaią Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest; aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Possessye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku, za wolą Litewskiego Guberńskiego Rządu, w Roku przeszłym udeterminowawszy sporządzić księgę Possessyonalną miasta Wilna; z opisaniem należytym na każdą Possessyą służących praw, i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczywszy Urzędników, Burmistrza Macieia Pawłowskiego, i Radcą Marcina Brzoziewskiego; gdy od onych odebrał wiadomość, że większa część Obywateli, dotąd Praw służących na Possessye, dla zapisania do księgi Possessyonalney, nieokazali; i nie znieśli; przez co czyni się zamitrężenie, w rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat zatym przez ninieyszą publikacyą ostatecznie ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby każdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch Miesięcy, od daty ninieyszey, do wzmienionych Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy Brzoziewskiego zkomportował i okazał Prawa, na Possessyą swą służące dla zapisania onych w księgę possessyonalną, które natychmiast po zapisaniu do księgi każdy nazad odbierze: ostrzegaiąc zarazem, iż po upłynieniu takowego czasu, do tych, którzy nie zkomportuią praw dla zapisania, za posrzednictwem Policyi póydzie exekucya, jako do nieposłusznych nakazom Zwierzchności, i dla tego każdy, który wniosł i wniesie prawa do przeyrzenia, wziąć powinien świadectwo od Urzędników, iż Prawa były prezentowane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii 2. dnia.